

3837
g 11.
2C
li slo-
nožen
3907
vrčko

Jutranja izdaja.

423. številka.

V Ljubljani, v torek, dne 29. novembra 1910.

Cena 4 vinarje.

Letnik XLIII.

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (v pritličju leve) telefon št. 24.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pesamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knaflova ulica 5, (spodaj, dvorišče leve), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Iz seje »Slovenskega kluba«.

Z. — Dunaj, 29. novembra. V nedeljo opoldne je imel »Slovenski klub« zborovanje, v katerem se je zopet debatiralo o vprašanju italijanske pravne fakultete, toda ni se storil nikakšen definitivni sklep. Klerikalni Slovenci se pogajajo z vlado, pod kakimi pogoji bi bilo mogoče popustiti od obstrukcije. Značilno je, da slovenski klerikalni poslanci sedaj dolže poslanca Hribarja, da je on s svojim intrasingentnim stališčem napram italijanskemu fakultetnemu vprašanju kriv obstrukcije v proračunskem odseku. (Čujte, čujte, kakšne čudeže dela vrnjeni zakon o nabetju kranjskega deželnega posojila! Klerikalci so že krotki in se pogajajo! In kako imeniten izgovor imajo klerikalci: Hribar je kriv, on je nas komandiral, on je povzročil obstrukcijo! Zares za — počt! Opomba uredništva.)

Kakor poroča večerna »Zeit«, bi bili Slovenci zadovoljni odnehati od obstrukcije, če bi jim vlada zagotovila v Krakovu ali Pragi slovensko pravno stolico in če bi dovolila nadalje reprociteto zagrebškega vseučilišča.

Program državnozborskega zasedanja.

A. — Dunaj, 29. novembra. Program za prihodnje seje državnega zbora je ta - le: Danes, v torek, bo končana — kakor se pričakuje — debata o draginji mesa. V sredo naj bi nato sledilo prvo branje proračunskega provizorija, ki bi bilo v najugodnejšem slučaju končano že v petek zvečer, sicer pa v soboto dopoldne. Proračunski provizorij bi potem prišel v proračunski odsek, medtem pa bi se v plenumu državnega zbora obravnavala reforma poslovnika in znani bančni statut. — Odsek za reformo poslovnika ima v sredo pred plenarno sejo državnega zbora sestanek, v katerem se pričakuje, da bodo vse stranke dale soglasno dovoljenje za podaljšanje poslovnika provizorija za eno leto. — V četrtek ima — kakor se zatrjuje — prvo sejo proračunski odsek, v katerem pride predvsem na razpravo nadaljevanje generalne debate o italijanskem fakultetnem vprašanju.

Državni železniški svet.

S. — Dunaj, 29. novembra. Državni železniški svet je sklican za 8. decembra k jesenski sesiji. Pečal pa se ne bo — kakor se je prej zatrjevalo — z reorganizacijo državnih železnic, ker tozadevni reformni predlogi še niso izdelani.

Poljska demokratska napredna stranka in vodocestni zakoni.

G. — Lvov, 29. novembra. V nedeljo se je vršila tukaj deželna konferenca poljske demokratske napredne stranke, na kateri je bila soglasno sprejeta resolucija, da poljska demokratska napredna stranka vztraja neomajano na zahtevi, da naj se izvedejo vodne ceste, kakor so statuirane v zakonu iz l. 1901.

Vodocestni zakoni.

G. — Lvov, 29. novembra. Za danes so brzjavno poklicani vsi člani »Poljskega kluba« na Dunaj, ker je klub odločen, solidarno se zavzeti za predlog socijalnodemokratskega poslanca Moraezevskega, ki se zavzema za vodocestne zakone iz leta 1901. Predlog Moraezevskega namreč zahteva od vlade, da naj z ozirom na veliko pomanjkanje dela takoj izvede gališke vodocestne zakone.

Parlamentarna komisija češkega enotnega kluba.

S. — Dunaj, 29. novembra. Danes se vrši seja parlamentarne komisije češkega enotnega kluba, v kateri se bo predvsem debatiralo o stališču, katerega naj zavzame češki enotni klub napram italijanskemu fakultetnemu vprašanju, v drugi vrsti pa o zadevi podaljšanja poslovnika provizorija.

Seja čeških agrarcev.

G. — Praga, 29. novembra. Češki agrarni izvršni komite je imel včeraj pod predsedstvom poslanca Dvořaka sejo, v kateri je poročal poslanec Udržal o politični situaciji. V tej seji je bilo sklenjeno, sklicati prihodnji mesec kongres čeških agrarnih zaupnih moč.

Poslanec Klofač o položaju.

B. — Praga, 29. novembra. V nedeljo je imel poslanec Klofač v Tarnovu političen shod, na katerem je poročal o političnem položaju. Povdarjal je v svojem govoru, da glede vprašanja predsedništva enotnega češkega kluba stoji na stališču, da je bila izvolitev bivšega ministra in sedanjega poslanca dr. Fiedlerja edino pravilni korak. Sicer pa za to vprašanje ni bilo dosti časa, da bi se posamezne češke stranke temeljito posvetovala o njem. Češki agrarci so do zadnjega trenutka kandidirali za predsedniško mesto poslanca Udržala. Zaradi netaktnega ravnanja dr. Kramářeve okolice je prišel ta za služni češki parlamentarec v tako sitni položaj, v katerem se nahaja sedaj. Poslanec Klofač upa, da dr. Kramářev talent ne ostane izgubljen za češko politiko.

Cesar in češko - nemška pravna pogajanja.

S. — Dunaj, 29. novembra. Cesar je v splošni avdijenci sprejel med drugimi tudi člana gosposke zbornice Karla Adameka, ki je obenem tudi član češkega deželnega zbora. Cesar se je jako priznalo izrazil o stališču, ki ga zavzemajo Čehi pri češko - nemških pravnih pogajanjih ter tudi pohvalil češko časopisje, češ, da se drži popolnoma objektivnosti. Končno je cesar želel, da naj bi imela češko - nemška sprava, kakor hitro mogoče, popoln uspeh.

Nadaljevanje češko - nemških pravnih pogajanj.

G. — Praga, 29. novembra. Danes ali jutri se razpošljejo povabila k češko - nemškim pravnim konferencam, ki se vrše na Dunaju in si-

cer najbrž še koncem tega ali pa začetkom prihodnjega tedna. Nedeljska izvajanja dr. Škarde na političnem shodu v Pragi so napravila obče dober vtisk ter se izraža zopet upanje, da bodo sedanje konference imele popolen uspeh. Včeraj so se zopet vršili mnogoštevilni privatni pogovori med voditelji obeh narodnostnih taborov.

Češko veleposestvo posredovalec pri češko - nemških pravnih pogajanjih.

B. — Praga, 29. novembra. Klub konservativnega veleposestva je imel včeraj sejo, v kateri je sklenil po dolgi debati zopet z vso močjo se zastaviti za posredovalca v češko - nemških pravnih pogajanjih.

Poljaki in draginja.

F. — Dunaj, 29. novembra. »Poljski klub« je imel včeraj do 10. zvečer trajajočo sejo, v kateri se je po dolgi debati sklenilo, dati posameznim članom kluba danes na prosto voljo, ali glasujejo za predloge draginjskega odseka glede vprašanja draginje mesa, ali proti predlogom. Pričakovati je danes jako zanimivega glasovanja v državnem zboru.

Z. — Dunaj, 29. novembra. Včeraj zvečer je imel »Poljski klub« sejo, v kateri se je bavil zlasti s stališčem, katerega naj danes zavzame v državnem zboru k debati o draginji mesa, v kateri zadevi vladajo med člani kluba, namreč med zastopniki dežele difference. Nadalje se je klub tudi pečal z vodstvenim vprašanjem.

Ogrski državni zbor.

A. — Budimpešta, 29. novembra. Ogrski državni zbor je pričel včeraj debato o indennitetnem predlogu. Poslanec Desy, Košutovec, je napadal zlasti ogrskega trgov. ministra Hieronimija. Posebno pozornost pa je vzbujal govor poslanca Teodora Batthyanyja, ki je kritikal delovanje ministra zunanjih zadev grofa Aehrenthala, ki da se vtika tudi v posle avstrijskega in ogrskega trgovskega ministra, kar pa da si Ogrji odločno prepovedujejo. Batthyany se je nato obširno bavil s hrvaškim vprašanjem ter izjavil, da ban dr. Tomašić s celo svojo politiko stremi za tem, ustvariti jugoslovansko kraljestvo, v katerem bi igrali Hrvati vodilno vlogo. Zraven tega pa vidi poslanec Batthyany v banu dr. Tomašiću pospeševatelja klerikalizma na Hrvaškem. V nadaljnjem svojem govoru se je pečal poslanec Batthyany tudi z bosanskim vprašanjem ter pred vsem zahteval, da se mora državno - pravno razmerje novih dežel do monarhije kakor hitro mogoče ugotoviti, ter zlasti zakonito ugotoviti, da spadajo k ogrski državni polovici.

Hrvaški ban in koalicija.

A. — Zagreb, 29. novembra. 30. novembra poteče indenniteta, ki jo ima hrvaška vlada. Ban dr. Tomašić je zatorej pisal srbsko - hrvaški koaliciji pismo, v katerem ji stavi predlog, da naj bi bila srbsko - hrvaška

koalicija zadovoljna s tem, da ban dr. Tomašić skliče hrvaški sabor k eno- ali večdnevni seji, v kateri naj bi se znova podaljšala indenniteta. Srbsko - hrvaška koalicija o tem pismu še ni sklepala definitivno, zatrjuje se pa, da se ji ne zdi predlog bana dr. Tomašića sprejemljiv.

Srbsko - hrvaška koalicija in indenniteta.

A. — Budimpešta, 29. novembra. 19 članov srbsko - hrvaške koalicije je prišlo včeraj opoldne semkaj in so imeli konferenco, v kateri sicer ni prišlo do nobenega sklepa, vendar pa se pričakuje, da bodo sklenili, nastopiti proti indennitetnemu predlogu v ogrskem državnem zboru.

Hrvaški jezik zabranjen v ogrskem državnem zboru.

A. — Budimpešta, 29. novembra. V krogih ogrske opozicije se v najnovejšem času zopet živahno agitira za to, da naj bi se hrvaškim delegatom v ogrskem državnem zboru prepovedalo govoriti v hrvaškem jeziku. Člani stranke osemindesetih so tozadevno že intervenirali pri predsedniku ogrske zbornice, ki jim je obljubil, da se bo tozadevno posvetoval z ogrskim ministrskim predsednikom grofom Khuen - Hedervaryjem.

Dementi o demisiji turškega kabineta.

B. — Carigrad, 29. novembra. V inozemstvu razširjene vesti o demisiji sedanjega turškega kabineta so popolnoma izmišljene.

Preganjani Srbi.

B. — Solun, 29. novembra. V Monastirju so nasprotniki Srbov vdrli v lokal tamošnjega srbskega kluba, lokal opustošili in končno hišo, v kateri se je nahajal klub, zažgali.

Pacifikacija Albanije.

B. — Solun, 29. novembra. Vojaško poveljništvo vilajeta Kosovo je pri vladi v Carigradu interveniralo, da naj ostanejo vojaška sodišča in komisije za zasledovanje čet v vilajetu Kosovo v veljavi, ker bi sicer bila pacifikacija Albanije v nevarnosti.

Portugalski jezuiti.

G. — Rim, 29. novembra. Provincijal izgnanih portugalskih jezuitov je včeraj izročil papežu spomenico, v kateri protestira proti izgnanju jezuitov iz Portugalske. V spomenici se povdarja, da portugalski jezuiti nikdar niso bili sovražni republiki.

Monsignor Weiss ni bil aretiran.

B. — Gradec, 29. novembra. »Grazer Volksblatt« poroča, da vest o aretaciji znanega koroškega spekulantu monsignora Weissu ni resnična.

Boleszen grofice Tolste.

A. — Petrograd, 29. novembra. Zdravstveno stanje grofice Tolste se je poslabšalo. Temperatura znaša 40° C. Bati se je, da nastopi vnetje pljuč.

Prvi udarec za klerikalce.

Kakor smo že poročali, je vlada vrnila zakon, ki ga je svoječasno sklenil deželni zbor kranjski glede najetja deželnega posojila v znesku 10 milijonov kron.

Ta ukrep Bienertrove vlade je klerikalno deželnozborsko večino silno presenetil in spravil v nemalo zadrego. In temu se ni čuditi.

Presenetil je klerikalce ta vladni ukrep zategadelj, ker so mislili, da imajo Bienertova že tako v žepu, da mora storiti vse, kar oni zahtevajo od njega.

V velikansko zadrego pa so prišli vsled tega, ker so že zdavna pili na medvedovo kožo, to se pravi, ker so že zelo, zelo mnogo grešili na račun 10 milijonskega posojila.

Ne vemo sicer, koliko je resnice, zatrjuje pa se, da so klerikalci že 6 milijonov porabili od posojila, s katerim so računali kot z gotovim faktom.

Vzpričo tega si pač lako mislimo, v kakšni velikanski zadregi se mora sedaj nahajati klerikalna deželnozborska večina, saj so vsaj za sedaj splavali po vodi vsi njeni »visokoleteči načrti.«

Kako se bodo klerikalci skušali rešiti iz te zagate, ne vemo, vsekakor bodo delovali na to, da se čim najprej skliče deželni zbor na izredno zasedanje.

Ako pa vlada s tem ne bo zadovoljna, oziroma ako se izkaže, da je iz tehničnih razlogov nemogoče v najkrajšem času sklicati deželnega zbora, kaj pa potem?

Potem pa je gospodarski polom neizogiben in meseca maja lahko dežela napove svoj konkurz ali pa mora deželne doklade zvišati do horendne višine.

Ta nad vse tužna perspektiva za našo deželno upravo izpričuje jasno, kako prav je imel poslanec dr. Ivan Tavčar, ko je v zadnjem deželnozborskem zasedanju ostro kritiziral deželno upravo, kakor jo vodi klerikalna večina, ter proglasil deželno gospodarstvo za naravnost vratolomno!

Klerikalci, na čelu jim »deželni finančni minister« dr. Lampe, so se takrat upravičenim in stvarno utemeljenim dr. Tavčarjevim kritikam prezirljivo smejali ter se ponosno bili na prsa, češ, mi se ničesar ne bojimo, saj jamči dr. Lampe, ki ima na vrvi vso deželno upravo, kot pravi »finančni ženi« za to, da se bo vse izteklo tako, kakor je on zasnoval in izračunal. Doch grau, Freund, ist jede Theorie!

Sedaj pa tiče klerikalci z dr. Lampetom vred globoko v tinti in si ne morejo iz nje pomagati, dasi je deželni odbor v zadnjem času takorekoč v permanenti.

In prav se jim godi, bodo vsaj enkrat prišli do prepričanja, da tudi klerikalna drevesa ne rasto do neba.

To je po dolgem času prvi slučaj, da se je dalo klerikalcem z Dunaja čutiti, da vendarle še niso vsegamo-gočni v Avstriji.

Vladni ukrep pa je zanimiv še tudi v drugem oziru.

Znano je, da je bil zakon glede desetmilijonskega posojila sklenjen že predlanskim za eno z zakonom o najetju mestnega posojila ljubljanskega. Zakon glede ljubljanskega mestnega posojila je že zdavna dobil najvišje potrjenje, dočim se vlada ni čisto nič požurila, da bi na ta ali oni način rešila pereče vprašanje o deželnem posojilu.

Deželni statut ljubljanski, s katerim se zopet daje zastopstvo Nemcem v občinskem svetu, je bil brez dvoma zvarjen pod sodelovanjem in vplivom vlade.

Dasi je bil sklenjen v deželnem zboru veliko kasneje, vendar je bil po nekaterih nebitvenih spremembah v nenavadno kratkem času sankcioniran, ker se je šlo v prvi vrsti za interese Nemcev. Da je bil ta statut odobren, je pripisovati edino temu, da so klerikalci ugodili vladni zahtevi, da se da v občinskem svetu primerno zastopstvo Nemcem.

Čim je bila ta stvar spravljena pod streho, si je vlada mislila glede klerikalcev: »Der Mohr hat seine Schuldigkeit getan, er kann gehn« ter je vrnila nepotrjen zakon glede najetja deželnega posojila.

Stvar je močno podobna povesti o izžeti citroni.

Ni pa izključeno, da bi vlado pri vsi stvari ne vodili taktični razlogi in oziri.

Znano je, da dr. Šusteršič že prav glasno rožlja v parlamentu z orožjem in preti ter grozi z obstrukcijo.

In da se ubrani pred Šusteršičem, si je izbrala vlada prav vspešno orožje.

Vrnila je zakon o najetju deželnega desetmilijonskega posojila.

In s tem je brez dvoma napravila v svojo korist izborni taktični potezo, zakaj Šusteršiča in njegovo stranko ima sedaj popolnoma v svojih rokah: Ako bo miren in priden na Dunaju, potem ob koncu koncev vendarle dobi deželno posojilo, ako pa bo na Dunaju vladi delal neprilike in nemara delal celo obstrukcije, bo deželno posojilo kranjsko položeno ad acta in posledica tega bo, da pride do poloma v deželnem gospodarstvu na Kranjskem.

Ni slab ta vladni načrt in mi stavimo sto proti eni, da bomo v najkrajšem času strme gledali prizor, ko se bo dr. Šusteršič tudi na Dunaju prelevil iz rjovečega leva v ponižnega medvedka, ki bo plesal tako, kakor bo žvižgal in godel g. Bienert.

Povsod za denar.

Moč klerikalnih idej ne more biti prevelika, ker si morajo klerikalci povsodi kupovati pristaše. Kako so si naši klerikalci kupili Radića na Hrvaškem lani za 10.000 K, letos pa za 50.000 K, je znano. O zadnji njihovi kupčiji z Radićem moramo pripomniti še to, da je bil Štefan Radić pri podpisu dolžnega pisma za 50.000 kron tako previden, da ga sam sploh ni podpisal, marveč ga je dal podpisati samo peterim svojim nevednim kmetskimi pristašem. Previdnost je pač povsodi, zlasti pa pri denarnih poslih, najlepša čednost! Toda naši klerikalci ne delajo političnih kupčij samo na Hrvaškem, marveč tudi v Dalmaciji. Tu je nedavno tega izhajati v Splitu nov hrvaški list pod imenom »Hrvatska Država«, ki dela samo propagando za dr. Šusteršičevo politiko. Kakor smo sedaj izvedeli iz povsem zanesljivega vira, je ta list docela slovensko klerikalno podjetje. Slovenski klerikalci ne finan-sirajosamotegalista, marveč mu tudi plačujejo urednika. Urednik »Hrvatske Države« Frano Ženko Donadini je namreč uradni ljubljanske klerikalne »Zadružne zveze« in je ekspor-niran v Dalmacijo in plačan samo v to, da dela med Dalmatinci dr. Šusteršičevo klerikalno politiko. Donadini fungira sicer kot lastnik in izdajatelj »Hrvatske Države«, v resnici pa je samo slamorezec, zakaj pravi lastniki tega lista so slovenski klerikalci. Kakor se vidi, imajo klerikalci skrinje zlata in srebra, ki ga porabljajo za nakup mrtvih duš na Hrvaškem in v Dalmaciji, doma pa so ubogo deželo kranjsko srečno pritali na rob gospodarskega poloma in propada.

Z lažmi si pomagajo!

Nemški listi poročajo, da vest o izstopu poslancev Prodana, Perića, Ivaniševića in Dulibića iz Zveze južnih Slovanov v obliki, kakor so jo raznesli slovenski klerikalci, ne odgovarja resnici. Listi pravijo, da so imenovani poslanci sicer izstopili iz Zveze, vendar pa nimajo prav nobene namena, da bi se pridružili slovenskemu klerikalnemu klubu, marveč hočejo ustanoviti svoj neodvisen hrvaški klub. Beležimo to, pripominjamo pa takoj, da je nam popolnoma vseeno, ako se Prodani in tovariši tudi pridružijo klerikalnemu klubu. Šusteršič bi to sedaj, ko so mu Čehi pokazali hrbet, gotovo prav rad videl in bi z odprtimi rokami sprejel tudi uskoke. Takšna uskoča sta na primer poslanca Dulibić in Ivanišević. Oba sta bila izvoljena na programu Hrvaške stranke, uskočila pa sta oba v franko-furtimaški tabor. Dulibić je bil celo tajnik Hrvaške stranke in je tudi samo kot tak pri volitvah zmagal. Ker pa mu je bolje kazalo, da vstopi v židovsko-klerikalno službo — vrhovni vodja hrvaške

klerikalne stranke na Hrvaškem in v Dalmaciji je namreč Žid dr. Frank, — je kar preko noči postal frankovec. Ivanišević je franko-furtimaš šele dobra dva meseca. Meseca avgusta je v Ljubljani pošteno zabavljaj na slovenske klerikalce ter jim odrekal vsako pošteno narodno čustvo, danes pa, kakor se zdi, že sili dr. Šusteršiču od zadaj v čeva. No, da, okusi se pač menjavajo. Razume se samo ob sebi, da niti Ivanišević, niti Dulibić nista čutila potrebe, da bi se podvrgla novi volitvi, ker sta vedela, da bi pri novih volitvah prav gotovo propadla. Zato sta tudi ostala gluha na vse nezaupnice, ki so jih jima dali njihovi volilci, dasi sta izpremenila v tem času ne samo stranko, marveč tudi svoje politično prepričanje. Da bo nam na to suho konstatiranje dejstev »Slovenec« odgovoril z napadom na dr. Ploja, to vemo že vnaprej. Kar vnaprej torej že tudi odgovorimo, da je med Plojem ter poslancema Ivaniševićem in Dulibićem bistven razloček. Zadnja dva sta oba spre-menila stranko, program in prepričanje, Ploj pa je ostal zvest svojemu prepričanju in svojemu programu, na katerem je kandidiral. Edina njegova velika krivda v oči klerikalcev je samo ta, da neče plesati tako, kakor bi mu žvižgal dr. Šusteršič.

Pokale so gore, a rodila se je miška!

Kakor je znano, je državno pravdnništvo po oblastveni razpustitvi »Narodne delavske organizacije« uvedlo kazensko preiskavo radi protivojaške propagande proti približno 40 osebam. Preiskava se je vlekla tedne in tedne, državni pravdnik je šel po instrukciji v Gradec, sedaj pa je dvignil obtožbo samo proti dvema osebama — proti Slavoji Škerlju in Ignaciju Sijardu. Škerlj je obtožen pregreška po §§ 305 in 267 k. z. in §§ 15 in 16. zakona z dne 15. novembra 1867, Sijard pa §§ 305, 5 in 239 k. z. Točka 305 k. z. se glasi: »Kdor naprave ali ustanove zakona, rodbine ali pravne pojme v lasti v nič deva, ali omajati skuša, ali k nenravnim ali po zakonih prepovedanim dejanjem nagovarja, spodbada ali zape-ljati skuša, ali jih hvali ali upravičiti skuša, je kriv pregreška in se kaznuje z zaporom od 1 do 6 mesecev.« Če se ta pregrešek stori potom tiskovin, se kazni lahko zviša na zapor do enega leta.

Zgled idealnega narodnega dela.

V nekem ugroženem obmejnem kraju so privatniki, na čelu jim ugleden slovenski rodoljub, nakupili večje zemljišče za 14.000 kron. To zemljišče so parcelirali in razprodali razen par na najlepšem mestu ležečih parcel. Za prodano zemljišče so dobili 20.000 K, vrhu tega pa jim je ostalo še par parcel. Napravili so torej dobička 6000 K. Toda ta denar ni so pobasali v svoj žep, marveč so do-

glavo, da bi mogla Svetlinova poroka njegovo hčer v taki meri razburiti.

Prišedši domov, je Liziko navzlic njenim ugovorom poslal v posteljo in tudi brzojavno poklical zdravnika iz Trsta. A zdravnik ni mogel ničesar drugega dognati, kakor da je imela Lizika silen živčni napad ter je odredil, da mora nekaj dni ostati v postelji.

Lizika je več dni trpela velike muke. Ne telesnih muk, marveč duševne. Ko jo je tretji dan oče novič izpraševal, iz kakega vzroka jo je vest o Svetlinovi poroki tako hudo razburila, pa zopet ni hotela dati do-ločnega odgovora. Le eno je vprašala:

Ali se je Svetlin poročil z Elviro?

Da, je odgovoril stari Sanein, in sodim, da mu bo dobra žena.

Zakaj mi nisi povedal, da se hočeta Svetlin in Elvira poročiti? je zopet vprašala Lizika. Ti si to gotovo vedel in si to meni nalašč prikrival. In kaj se je zgodilo, da Elvira in Svetlin meni nista ničesar sporočila o svoji nameri.

Ta vprašanja so spravila starega gospoda v veliko zadrego, ki je postala še večja, ko je začela Lizika poizvedovati, zakaj sta Svetlin in Elvira tako nagloma zapustila Saneinovo hišo. Resnice stari gospod ni hotel povedati, očitne neresnice pa tudi ni mogel izreči.

LISTEK.

Na robu prepada.

Povest; spisal F. R.
(Dalje.)

Stari Sanein, ki je korakal zadaj z Grebenčevim očetom, se ni mogel nagledati svoje hčere in njenega spremljevalca in v duhu je ugibal, da bi se čez kaka tri leta lahko vzela in da bi bila lahko jako srečna, tako, da bi on sam pri nji v popolni sreči končal trudapolne dni svojega življenja.

Po dolgi hoji je družba dospela do vasi, kraj katere je stalo večje poslopje.

Liziki je bilo to poslopje znano. Bila je prejšnja leta že dostikrat tukaj. Poslopje je bilo namreč last Elvirine bolne sestrice, ki je časih rada nekaj tednov preživela na svojem vinogradu in katero so tedaj Olga, Elvira in Lizika pogostoma obiskovale.

Hiša, lična, prijetna stavba, je stala sredi razsežnega vinograda.

Lizika se je ustavila pri vratih ograje in se začudila, da so bila zaprta.

Kaj to neki pomeni? je dejala svojemu spremljevalcu, kateremu je

že prej natančno razložila, kolikrat je bila v tej hiši in kaj je vse doživela tu. Vrata so zaprta, ali okna so vsa odprta in vse kaže, da nekdo tu prebiva.

Slučajno je takrat prišla mimo mlada kmetka žena in radovedna Lizika se je koj obrnila do nje.

Ali kdo v tej hiši prebiva? je vprašala. Ali jo je morda lastnica prodala?

Kmetica se je nasmejala. Kdo ve, kaj da je s hišo, je rekla. Mlad, lep gospod se je včeraj pripeljal z mlado lepo gospo in naselila sta se v hiši. Pravijo, da sta se včeraj poročila. Gospod je bil vdovec in je prej s svojo rajno ženo živel kako uro od tukaj. Čakajte, kako se že piše!

Morda Svetlin? je vsa bleda in preplašena vprašala Lizika.

Da, je že res, Svetlin, da Svetlin se piše, je vzkliskala kmetica. Pa tudi njegovo gospo sem že prej večkrat videla v tej hiši, prihajala je na obisk, ali kako se piše, tega ne vem.

Kakšna pa je? je vprašala Lizika, dasi že ni več dvomila, kdo da je Svetlinova žena.

Lepa je, lepa, je dejala kmetica. Pa tako nekaj posebnega ima, tako se mi zdi, kakor kaka princesinja, ki stannje v imenitnem gradu in ki se ji vse do zemlje priklanja.

Kmetica je utihnila in prijala Liziko, ki je vsa bleda in stiskajoč

roko na srce omahnila in padla ženi na roke.

Vsa družba je hitela skupaj in prestrašena stala okrog Lizike, ki je med tem že zopet prišla k zavesti.

Kaj ti je, kaj se ti je zgodilo? je vpraševal zbegani Sanein in stiskal hčerko k sebi. Kar brez vzroka te vendar ni naenkrat obšla taka slabost?

Nič mi ni, nič, je odgovarjala Lizika. Saj veš, papa, da me časih napadejo slabosti... Le pojdimo naprej, do postaje itak ni več daleč.

Ne pustim te nikamor, je odločil Sanein. Gospod dr. Grebenec bo gotovotakoprijazen in preskrbi voz, da se peljeva domov. Naši ljubi gostje bodo že oprostili, da jih ne spremiva do kolodvora.

Lizika je sicer nekaj ugovarjala, a ko jo je tudi dr. Grebenec lepo prosil, naj stori tako, kakor želi oče, se je udala in se z očetom peljala domov, dočim so gostje sami nadaljevali pot na kolodvor.

Med vožnjo nista Sanein in Lizika nič govorila. Stari gospod je v silnem strahu za zdravje in življenje edinega še živega svojega otroka, držal Liziko na rokah in samo razmišljeval, kaj da jo je tako razburilo, da se je onesvestila. Kmetica, s katero je Lizika govorila in od katere je izvedela, da se je Svetlin poročil, mu je pač povedala vsebino tega pogovora, a staremu gospodu kar ni šlo v

ločili denar in preostale parcele za — zgradbo slovenske šole! To je plemenito, idealno rodoljubje! Kje še najdemo enakega? Pred takimi rodoljubi klobuk doli in pripognite se kolena!

Časopise na mejo!

Mnogo Slovencev je, ki so naročeni na razne časopise. Ko jih prečitajo, jih navadno vržejo proč. Naj tega v bodoče več ne store, marveč naj prečitane časopise raje izročijo trafikama pri Seškarku v Selenburgovi ulici in pri I. Dolenčevi v Prešernovi ulici, kjer jih prevzame odsek za razpošiljanje časopisov na mejo. Naj bi se temu našemu pozivu odzval vsak rodoljubni Slovenec, ker stori s tem veliko narodno dobro delo. Zato prosimo vnovič, dajte časopise, ki ste jih prečitali na razpolago, da se pošljejo obmejnim bratom, da se utrde in ojačijo v narodni zavednosti!

Slovensko narodno delo na Koroškem v luči koroškega duhovnika.

Pred nedavnim časom se je nekoga koroškega duhovnika vprašalo, kako bi se dalo najuspešneje organizirati narodno delo na Koroškem. Na to vprašanje je dal dotični duhovnik ta — le naravnost klasičen odgovor: »Želim, da naši kranjski bratje ne zanašajo v našo sredino publegra liberalizma in tako cepijo naše ljudstvo v dva tabora; želim, da kranjski Slovenci, kadar prihajajo na Koroško, se povsod kažejo kot pravi Slovenci in ne — kar se mnogokrat zgodi — nemško govoriijo; želim, da kranjski Slovenci, namesto, da si nakupujejo v nemškem Gradcu, Dunaju itd., kupujejo slovenska posestva na Koroškem in potem tudi tukaj ostanejo in ne — potem, ko so slovensko posestvo parcelirali med različne nemčurje — odidejo s polnim žepom, želimo, da Kranjci prihajajo bolj na Koroško in tukaj v nemajo naše ljudstvo s svojim narodnim nastopom. Namesto da Slovence-Korošce vabijo v Ljubljano in jih tam razkazujejo kot nekaj eksotičnega, naj Kranjci enkrat nosijo tudi na Koroško denar in ne vedno Korošci na Kranjsko!« — Iz tega odgovora je razvidno, da mož pridno čita razne obrekljive slovenske in nemške klerikalne liste in da je v njem precejšnja porcija pogubnega koroškega separatizma. Kako naroden pa je mož, ki očita kranjskim Slovincem vse mogoče, kaže dejstvo, da je na vprašanje, če bi ne kazalo v njegovi občini ustanoviti slovenske šole, odgovoril s kategoričnim — ne! — češ, da bi začetkom pač slovenski otroci obiskovali to šolo, kasneje pa bi vsi odpadli! Brez komentarja!

Nov slovenski šolski zavod v Trstu.

Pretekli teden je bila v Ljubljani posebna deputacija iz Škedenja pri

Nekaj mi prikrivaš, papa, je očitala staremu gospodu. Med teboj in Svetlinom in Elviro se je moralo nekaj zgoditi. Gotovo si ti že prejel, da se hočeta poročiti in si se zaradi tega z njima sprl. O, zakaj mi nisi takrat ničesar povedal — marsikaj bi bilo zdaj drugače.

Stari gospod ni prav imel smisla teh besed. Naposled se mu je zdelo, da poroka Svetlinova z Elviro vendar ni taka stvar, da bi morala Lizika zaradi nje oboleti. O primernem času in v drugih razmerah bi bil on še sam kaj storil, da bi se Svetlin in Elvira vzela. Užaljen je le bil, ker sta imela pod njegovo streho intimno razmerje, ker je domneval, da sta že za življenja njegove hčere Olge tako občevala in jo torej varala in ker Svetlin niti konca običajnega žalovanja po svoji prvi ženi ni počakal, nego se poročil z Elviro, kakor, da se mu kdo ve kako mudi.

Lizika pa je imela vse druge misli. Spominjala se je dneva, ko je Olga umrla. Spominjala se je čudnih besed in namigavanj, ki jih je slišala od poslov. Nič natančnega, celo nič količkaj določnega ni vedela, ali uganila je, da je bilo med Svetlinom in med Elviro nekaj takega, kar so posli obsojali in kar se jim je zdelo nedopustno, grdo in celo sumljivo.

(Dalje prihodnjik.)

Trstu, da naprosi vodstvo Družbe sv. Cirila in Metoda, da osnuje v Škedenju slovenski otroški vrtec. Kakor čujemo, je vodstvo naše šolske družbe dalo deputaciji popolnoma zadovoljiv odgovor ter ji obljubilo, da bo stvar takoj vzelo v pretres ter Škedenjem ustreglo čim najpreje.

Iz obrambnega društva »Branibor«.

V nedeljo popoldne se je vršila seja narodno - obrambnega društva »Branibor«, ki sta se je poleg ljubljanskih odbornikov udeležila tudi zunanja odbornika dr. Koderman iz Štajerskega in Matija Prosekar s Koroškega. Predsednik notar Hudovernik je poročal, da se je ustanovila v Ljubljani prva društvena podružnica, ki jo je ustanovil član nadzorstva Fr. Podkrajšek, za kar se mu izreka iskrena zahvala. Snujejo se še nove podružnice v Ljubljani, Trstu, Mariboru in Celju. Ustanovnino po 400 K so plačali gg.: dr. Fr. Rosina, dr. Milan Gorišek, dr. Juro Hrašovec, Neimenovanec s Štajerskega in I. Urbančič, obljubili pa so jo plačati še dr. Tavčar, dr. Triller, prof. Peteršnik, gospa Hudovernikova in Iv. Mejač. O snovanju podružnic se je razpletla daljša debata. Končno se je sklenilo, da se naj društvo obrne na razna politična društva in posameznike s prošnjo, naj v svojih okrajih, oziroma v svojem krogu snujejo marljivo društvene podružnice. Glede naznanila odbornika dež. poslanca Cirila Pirca, da odlaga svoje odborniško mesto, je odbor soglasno sklenil, da se njegov odstop ne vzame na znanje. Odbor je proglasil za svoje glasilo list »Slovenski Branik« ter sklenil, da k društvenim sejam vsikdar vabi tudi urednika tega lista.

Slovensko gledališče.

Da spopolnimo oceno Tannhäuserja, priobčujemo še ta kratek stavček. Pohvalimo, kar je hvalevredno in resnici dajmo prednost. Gdč. Nadasova, kot Elizabeta, bila je takorekoč nositeljica cele predstave. V vsaki gesti, v vsakem tonu, dala je čutiti sigurnost, s katero nastopa. Sicer ima v nekaterih ležah neka obtežen, neprost glas, ali dobra šola in skrbna vokalizacija to precej zakrije. Za g. Bukšeka nam je resnično žal, da nima bolj izšolanega glasu, kaj vse več bi lahko storil iz tega krasnega materiala. Povsem je ugajal g. Križaj, ki se je skrbno pripravljal na ta večer, ali slučaj je hotel, da ni bil ravno najbolje razpoložen. Napredek pri njem je očividno. Častno mesto gre g. Peršlu. Arijo v III. aktu pel je prav dovršeno. Zbor se to pot ni zavedal svoje naloge, potreboval bi še precej skušenj. Scenerija je bila prav okusna. Režijo je imel to pot g. kapelnik Reiner, a pokazalo se je, da kapelnštvo in režiserstvo ni združljivo. Sicer se je potrudil na vso moč, da bi nam nudil kaj odličnega, a sledil mu je samo orkester v vsem obsegu. O g. tenoristih Wasmuthu in Kadřabeku za tokrat rajši molčimo.

Razne stvari.

* Vsi smo premožni. Nek francoski kemik dokazuje v enem pariških listov, da revežev sploh ni na svetu. Dognano je namreč, da vsebuje vsako človeško telo, bodisi bogataša ali reveža, 1700 gramov kalcija. Kalcij pa je zelo dragocena prvina, ki se plačuje za kilogram po 50.000 kron. Ima torej vsak človek v sebi vrednosti za 75.000 K. Seveda bo treba čakati, da bo veda tako napredovala, da bo mogoče izločiti kalcij iz človeškega telesa ter ga spraviti v denar, ne da bi pri tem ljudje trpeli na zdravju.

* Kraljevski princ in lepa Američanka. Po dolgem času so se vendar odstranile vse zapreke, valed katerih se je zavlačevala poroka vojvode Abruškega in gospodične Elkinsove. O tem poroča »Secolo« sledeče: Kakih 14 dni že biva gdč. Elkinsova s svojo materjo v Luganu. Vojvoda Abruški jih je obiskal v hotelu, kjer sta stanovali. Pripeljal se je z avtomobilom ter ostal pri njih 4 ure. Naslednji dan popoldne je naprosil luganskega škofa, naj obe dami obišče, čemur se je škof tudi odzval. Istega dne popoldne sta se pa dami sami od-

pravili v škofijsko palačo. Govorila se, da je ta obisk v zvezi s prestopom gdč. Elkinsove h katoliški veri. S tem je odpravljena zadnja ovira, ki je bila na poti zakonu med obema. Bodoča soproga vojvode Abruškega dobi naslov »vojvodinja Teramska«. Poroka se vrši v začetku januarja 1911.

* Vojaška samozavest. Med pogajanji za takozvano veliko alianso v španskih nasledstvenih zadevah (leta 1701) je povabil avstrijski vojskovodja princ Evgen Savojski angleškega poslanika Earla Cadogana na parado vojske, ki je bila določena za Italijo. Ko je jahalo mimo 10.000 konjenikov v oklepih, se je obrnil Evgen navdušen proti nekemu višjemu častniku iz spremstva angleškega poslanika z vprašanjem: »Mislite, da bi moglo premagati 10.000 angleških konjenikov to konjenico?« »Če bi mogli,« je odgovoril ponosno Anglež, »tega ne vem, vem pa da bi se jih lotilo celo samo petisoč.« »Dobro!« je vzkliknil princ, »rad bi videl sovražnika, ki bi se upal potem postaviti v bran našim združenim konjenikom!«

* Ženitelen slepar. Iz Dovra se je pripeljal v Havre eleganten Anglež in se nastanil v najboljšem hotelu. Pri obedu se je seznanil z elegantnim gospodom, ki ga je bil že dolgo skrivaj opazoval. Med pogovorom mu je povedal ta gospod, da je šef velike banke v Havru. »To je jako dobro!« je vzkliknil Anglež, »mogoče mi morete zamenjati nekaj menice?« — »Gotovo, če so papirji od dobrih hiš,« mu je odgovoril Francoz; Anglež pa mu je izročil nato menice v vrednosti 20.000 angleških funtov. Te je vtaknil bankir v žep, Anglež pa mu nastavi revolver na prsi. »Lopov! Obveščen sem bil o vašem prihodu. Tvrdba Wesley in drug v Londonu mi piše, da ste ušli vi, njen blagajnik, z 20.000 funti, in da jih mislite zamenjati najbrže na Francoskem. Tudi druge banke je obvestila tvrdba o vašem prihodu. Menice ostanejo tedaj pri meni, vas pa ustrelim, če hočete rabiti silo!« — »Izgubljen sem!« je vzdihnil Anglež s stočno mirnostjo. — »Omenjena tvrdba pa ne mara, da bi se izvedelo o vaši nepoštenosti, ker imate pošteno ženo in tri male otroke.« — »Pet,« je malodušno ugovarjal Anglež. — »To me čisto nič ne briga,« mu je odrezal besedo bankir. »Wesley in drug mi naroča, da vam izplačam 3000 funtov, da si morete najti pošten kruh.« Izročil je pri teh besedah presenečenemu Angležu omenjeno vsoto in ubežni bankir se je hitro poslovil. — Ko pa je pisal bankir ves dogodek tvrdki Wesley in drug, je dobil od te tvrdke zelo neprijazen odgovor. Blagajnik tvrdke je bil vsega spoštovanja vreden človek in ni bil nikdar pobegnil. — Bankir je sedel pretkanemu goljufu na limance, ki se je bil sam osumil kot ubežnega blagajnika in opeharil premalo pazljivega bankirja za 3000 funtov. Razume se, da so bile tudi menice vse ponarejene.

Za kratek čas.

Razmišljeni profesor. »Gospod profesor, štorklja nam je nekaj prinesla.«

»Dobro, dobro — dajte ji desetico za pot.«

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 28. novembra 1910.

T o r m i n a .

Pšenica za april 1911 za 50 kg 10-94
Rž za april 1911 za 50 kg 7-85
Koruzna za maj 1911 za 50 kg 5-59
Oves za april 1911 za 50 kg 8-30

E f f e k t i v .

10—15 vin. ceneje.

Borzna poročila.

Dunaj, 29. novembra. Tendence na včerajšnji borzi je bila prijazna. Promet je bil le v začetku precej živahen ter je pozneje nekam popustil. Vsekako pa so se vzdržali kurzi na višjem nivoju. Rente so bile mirne, devize nespremenjene.

Ljubljanska »Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 28. novembra 1910.

Malobrodski papirji.	Dunaj	Magori
4% majevna renta	93-20	93-40
4-2% srebrna renta	96-85	97-05
4% avstr. krona renta	93-10	93-30
4% ogr.	91-75	91-95
4% kranjsko deželno posojilo	96-—	97-—
4% k. o. češke dež. banke	94-—	95-—

Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	217-—	223-—
" " " 1864	319-25	325-25
" " " "	154-75	160-75
" " zemeljske l. izdaje	298-25	304-25
" " " "	281-—	287-—
" " ogrske hipotečne	248-—	254-—
" " dun. komunalne	536-50	546-50
" " avstr. kreditne	528-50	538-50
" " ljubljanske	89-75	95-75
" " avstr. rdeč. križa	75-50	79-50
" " ogr. " "	48-25	52-25
" " bastilika " "	31-85	35-85
" " turške	257-75	260-75

Dolgoročne.		
Ljubljanske kreditne banke	447-50	448-50
Avstr. kreditnega zavoda	668-—	669-—
Dunajske bančne družbe	553-75	554-75
Južne železnice	116-—	117-—
Državne železnice	752-50	753-50
Alpine-Montan	773-75	774-75
Češke sladkorne družbe	252-—	254-—
Živnostenske banke	275-—	277-—

Valute.		
Cekini	11-37	11-39
Marke	117-50	117-70
Franki	95-35	95-50
Lire	95-—	95-25
Rubli	254-25	255-—

Anton Šarc
Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Knaflcove ulice (nasproti glavne pošte)

pristine švicarske vezenine

najcenejši nakup 182
oprem za neveste.

Mina

Roman. Spisal A. P. Rušic.

Cena broš. K 1-20, vez. K 2-—,
s pošto 20 v več.

Ta senzacionalni roman iz ljubljanskega delavskega in malomeščanskega življenja spada med najbolj zanimive leposlovne spise, kar jih je bilo letos obelodanih.

Narodna knjigarna
v Ljubljani.

+

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš ljubljani oče, brat in tast, gospod

Josip Simončič
realčni sluga in laborant

predvčeršnjim ob pol 9. zvečer v 60. letu starosti po kratki, mučni boleznini preminil.

Pogreb preblagega pokojnika bo v torek, 29. novembra ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, v Gosposki ulici št. 5, na pokopališče pri Sv. Križu. 269

Sv. maše za dušnice se bodo služile v šenklavski cerkvi.

Ljubljana, 29. novembra 1910.

Žalujejo ostali.

Nameste vsakega drugega obvestila.

Pekarijo

vzamem v najem s februarjem 1911
v mestu ali boljšem trgu na deželi.
Naslov pove upravništvo »Sl. Naroda«.

Sprejme se takoj ali z novim letom

potnik

za manufakturno trgovino.
Pogoji jako ugodni. 270
Več pove upravništvo »Slov. Naroda«.

Ustanovljena leta 1882.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83,116.121-11
upravnega premoženja K 20,775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20,000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4 % z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po 5 1/4 % brez amortizacije na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštno hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vlijudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo „Prve češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2 % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavica: K 5,000.000 — Rezervni zaklad: K 450.000 —

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.



„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

„Ogromni rezervni fond K 48,812.787 — jamčijo za popolno varnost.“

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo. gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobroteljskim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Banka „SLAVIJA“

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Zapišeni

„Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.“

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

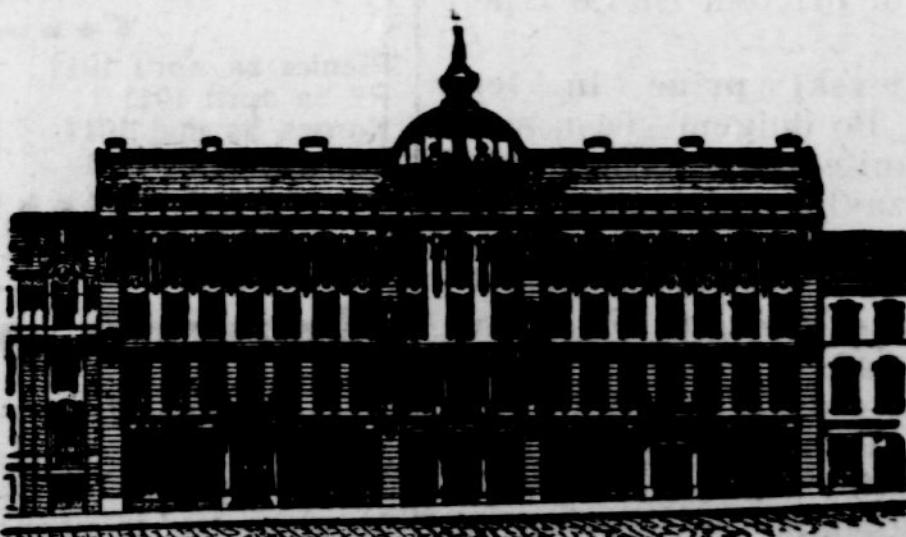
„Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.“

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vso svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/4 % brez odbitka; nevzdignjene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema



vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5 %, obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.